

LO Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Dimecres 28 de Juny de 1899

Núm. 8301

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
y generalíssimes llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquina, carrer Juncosa, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (TORNOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
a provincies trimestre. 1,50
Extranger y Ultramar. 2,00
Anuells, a preus convencionals.

Farmacia Serra 12 ANYS

de continuades curacions y d'una
acceptació general, son les millors
probas pera demostrar que l'

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per crò-

Esparrachs d' Argenteui

XAROP SERRA

MOS

nica y rebelde que sia tota classe de... mos

La que paga més
contribució de la pro-
vinciad

ELECTRA REUSENSE

Se'n venen diariament á la
botiga d' EN GAMBÚS, ca-
rer de Villá (Bou), núm. 12.

Suministre de forsa ab ELECTRO-MOTOR

Aquesta Societat suministrará forsa motris ab ELECTRO-MOTORS als industrials que ho sollicitin. Los Motors de corrent contínuo a la vegada que extraordinares condicions d'economia en lo cost de com-
pra y consum, reuneixen les de marxa silenciosa, gran lluminositat, estay redabit y facilissim maneig, inventatjós
difficil d'obtenir en altres sistemes. Tenen marge sensibilitat variable y ab un simple moviment de palanca se regulen y cambian à voluntat, las velocitats mínima y máxima.

Los gastos d'oli pera son engrassament y los desgasts, son tan insignificants, que poden en realitat considerarse com nuls.

En aquestes oficines se facilitaran onanta classe de datos sian necessaris.

Rens 9 Juny 1899.—Per la Electra ReuseNSE, LO DIRECTOR.

Secció doctrinal

Inauguració de la Agrupació
Catalanista de Sallent
(Acabament)

Després de la ressenya que a correuva enviarà desde Sallent, valentnos del darrer tren que pera Barcelona surt d'aquella vila á las cinc de la tarde, únic medi de comunicació, ja que com á diumenge ni desde allí ni desde Maressa poguerem utilisar lo telégrafo, continuarem la relació d'aquest acte importantissim que tant ressó va tenir en la comarca del alt Llobregat.

Acabat lo parlament de nostre amich lo president de la Associació Obrera Catalanista de Manresa, don Llorens Tarda, feu ús de la paraula, en nom del Centre Català de Sabadell, i ilustrat metje de dita ciutat don Francisco de P. Bedós. Comensà diuent que ademés de la representació oficial que duya, també parla en nom d'aquella maniá de catalans que deixaren la vida en aquelles llunyanas é inhosptitalaias terras de Cuba y Filipinas, omplienades de febres y de microbis, menos infectants que 's empleats que Espanya hi enviava. Aqueils pobrets eran estivals á bordo com á bullos, mentres que en la cambra de popa hi anavan los alta empleats que, ab tot y que no duyan res més que la roba de la esquena y que no tenian ni una mella per atendre á las seves necessitats y que per no te n'hi demandaven diners al passaie y á la oficialitat de á herbo, al retornar a Espanya després d'exercir allí per un curt temps lo seu emploio portavan grans cabals que no eran produpte licít del seu, sino produpte ilícit del carrech que desempenyaren.

Jo n'he sigut testimoni presencial d'aquests fets, continua diuent lo senyor Bedós, aixís com també he vist lo sentit dels soldats catalans al veure que 's ellunyaven del Montserrat, síntesis de la nostra terra; y aquells catalans son les que 'm feren l'encàrrec de que digués als seus compatriots que encàrrec tenian la sort de no haver de lluyter en terras empesrades que travessess pera Catalunya ab total l'ànima, que no més se sab lo que val la pàtria quan s'está lluny d'ella. Complert aquest encàrrec, parlo per primera vegada en públic, aveys que esclaten flors per tots indrets, que converteixin á Catalunya en una primavera ja jemada.

Jo porto ja veu d'aquella morta y l'meu cap, camle del ressinyol, es de llibertat per l'esdevenir. La defensa de la pàtria nostra fills l'han de fer travallant en les fornals y en les celers de casa nostra; no defensant una cosa que no senten ni comprehen. Lo caràcter català està distanciat del castellà per antigua

tradició y per la empleomania. Espanya es un pop molt gros que envia ua delegat á cada poble ab tentacles prou resistent pera xuclarlohi la vida. Y com los pobles no deuen ni poden morir, los catalans hem de taller de soca y arrel aquells tentacles que 's ofegen la vida moral després d'haver ofegat nostres forces físicas. A Madrid que 's queda ob lo pop.

Nostre company de redacció don Joseph M. Roca saludé als sallentins en nom de *La Renaixença* y la felicità coralment perque tenen una agrupació catalanista, penyota de que contar ab un núcleo de gent que 's disposa á lluitar fermament pera lograr la complicitat autoànomia de nostra terra. Y el poble que fa això mereix que se'l felicitzi, perque en aquests temps de èncongiements y petitesss resulta un poble màscle.

Pel sol fet de neixer á Catalunya s' es català, pero de catalans n' hi ha de moltes menys. Los indiferents, que pera res se preocupan, mentres no sia dels seus interessos particulars y de la seva persona. Los ignorants, que 's creuen que Catalunya sempre ha dependent d'Espanya. Los catalana castellàfics, enamorats de tot lo castellà perque fa més fi, fa més senyor, vestix més. Los castellanistas, que per interés polítich, que sempre resulta un interés personal, fan la contra á tot lo que puga semblar catalanisme. Y per últim quedan los catalanistas que son los catalans que, tenint completa conciencia de la personalitat de Catalunya, travallen sense descans en la premsa, en los centres, en los meetings, pera lograr la reivindicació dels drets y de las llibertats de nostra terra y per això érem á Vilassar y á Sijes, a Sant Feliu y á Sampedor; avuy som á Sallent y demà serém á Berga y per tots los indrets ahont brollan aquells deus de l'ayga cristalina del catalanisme pera que 's hi pugan assoldar tots los que sentin-sei insaciables de Pàtria.

A vosaltres com á nosaltres á bon seguir que vos haurán motejat de retrògados perque estém enamorats de la Catalunya avans d'unirse ab Castellà, ab sus lleys, ab sus costums y llibertats, y aquí, com ellí, los que aixís nos motejan ó son imbecils ó son malvats. Imbezils, perque demostran que no coneixen la Catalunya d'avans, y malvats, perque si la coneixen nos calomniem miseràblement. La nació catalana fou en son temps la nació democràtica per excelència. Aquests descubriments dels homes d'Estat moderns del govern del poble per lo poble no tenen res de nous. Catalunya ja ho tenia, ab la sola diferéncia de que era veritat. En son còdich, que era un model de còdichs, ja 's castigava l'insult als jueus per lo sol fet de pertanyer a aquella raza, y era en una de las nacions més democràtiques d'Europa per lo sol fet de ser jueus se perseguix als homes insultants y atropellants y ab prou feynas la autoritat los ampara perque més que la justicia pet en allé l'odi de raza.

Fa més de 500 anys que 's nostres Reys eren les úniques que protegian als mesellins y la assistien sense emplear temperaments de forces, y en el pleig segle XIX, se preté pels Congressos científichs dictar disposicions tan draconianas contra 's leprosos que esgarriaren ala soberana que foren de Catalunya més humana y ab més amor al próxim que aquesta generació tan civilizada.

Nosaltres volém á la Catalunya d'avans ab los avensos d'are, avensos que també hauríe tingut, y ten major nombre, si no's begués unit ab Castellà, perque 's progressos de la civilisació no passen endebades pera un poble treballador, actiu y intelligent, que pot móures ab libertat. A Catalunya, desde la unió de Isabel ab Ferrán, d'oní en unió y valentes del engany ó de la forsa, se li han arrebassat totes sus llibertats, son dret, sa llengua, sus costums, y nosaltres, los catalanistes, volém que torni á ser lo que fou, una nacionalitat ab vida propia, y que figuri dignament en lo concert de las nacions més civilizadas. Y així, acabà diuent nostre company, seré un fet temps, á venir, pesi á qui pesi y costi lo que costi.

En representació del periódich *La Nació Catalana*, saludà y dirigi la paraula als sallentins, nostre company de redacció don Ricart Permanyer, qui veient en lo títul de dit periódich un verdader simbol y aprofitantes de la afirmació feta per su Luis Marsans de que Catalunya deu esser considerada com una verdadera nacionalitat, digné que, essent la institució mes important de tota Nació la de les Corts y havent las Catalunya tingudas quan era una nació lliure y independent, creya utilissim fer una exposició de lo que eran las Corts catalanas á fi de que, comparades ab las Corts actuals tal y com se celebren en l'Estat espanyol, pogués ferse una comparació y tréuren d'ella justas consecuencias ja que 'l' millor modo de comparar poble ab poble, rassa ab rassa es lo de comparar ab sus institucions y sus costums polítics. Desseguida entrà en materia exposant lo que foren las Corts en la Nació Catalana desde la primera convocadas pe: Pere I Gran en 1283, fent notar de pas que 'l' poble castellà no conogné tal institució fins molt després al any 1387 ó sia un sigle més tard; que l' objecte finich de las Corts catalanas era tractar del «bon estament é reformati de la terra», celebrants en un principi una vegada al any y després cada tres anys y no sempre en lo mateig lloc de Catalunya, y tenint la representació tota la terra ó sia 'ls tres estaments ó brassos: eclesiàstich, militar ó noble, y popular ó real, essent aquest últim lo més important y dintre del qual s' efectuavan eleccions, puig que 's altres brassos no'n necessitaven per estar ja determinades las persones. Explicà la forma d'elecció per classes entre 'ls ciutadens honrats, mercaders, artistes y mestres y la intervenció de les «Vintiquatre» com a junta consultiva, y quin consell é dictamen devian seguir los representants en Cort. Explicà, ademés, la forma de funcionar las Corts en tot lo referent á la proposició del Rey, las deliberacions dels brassos ó estaments, la resposta que a aquell se donava, lo memorial d'agravis y el jurament que 'l' Rey deuia prestar, d' observar y fer observar les constitucions y lleys de Catalunya. Feu algunes consideracions sobre 'l' caracter eminentment democràtic que suposa y requereix lo sistema de las Corts Catalanas, y entrant á ocupar-se de las Corts tal com avui son y fucionan, se distingué en lo sistema electoral actual ab la intervenció que 'l' Goberno hi te directament per medi dels seus agents y còcichs, formació del encastillat y misticacions de la elecció, y del abús incalificable del parlamentarisme. De tot ne deduhi la superioritat del poble català sobre 'l' castellà y la necessitat en que 'ns trobem de treballar per la reconstrucció de nostra pàtria á fi de que revisquí 'l patriotisme, la honradez, la bona fe, la moralitat en las costums polítics y privades de que Catalunya ha estat sempre modelo quan ha pogut obrar.

per si mateixa. Y acabà son parlament lo senyor Permanyer, diuent que aquest es lo fi que s' proposa l' catalanisme, y aquesta la missió dels catalanistes: predicar la bona doctrina, anar de poble en poble, recorrent tota la Catalunya, exposant ja de paraula, ja per escrit lo que ha estat nostra Patria, per encendre y fer reviure en l' anima de tots los catalans lo coneixement de lo que som, ensenyant lo que havém estat, y l' dret que tenim a las reivindicacions que constitueixen lo programme catalanista fins a tant que ab la ajuda de Deu poguém cantar victoria per haver conseguit la realització de nostres ideals.

Lo jove catalanista sallentí D. Angel Serra, va dir que no hi feya res que no sapigués fer discursos, per que d' això ja n' saben los polítics madrilenys que s' han cuydat de durnos a la desgracia. Donà grans mèrcedes a tots los partits catalans que han anat a Sallent a predicar la llibertat de Catalunya demostrant que ja som prou grans per governarnos. Recomanà a tots los oyents que cada hui trevalles dintre de la seva esfera d' acció pera conseguir la prompte y cumplida implantació dels honrats ideals catalanistas, y acabà manifestant que era tanta y tan ferma la convicció que tenia, que sols lo catalanisme podia salvar a nostra terra, que s' oferia a tots y a cada un dels seus companys de poble que tinguessin algun dubte, a discutirlo ab ells, ab la seguretat de que li arribaria a persuadir.

Per ultim s' aixecà l' President D. Joan J. Permanyer pronunciànt les següents paraules: Al posar fi a aquesta sessió, ab qual presidència m' heu honrat, no per los meus mèrits, sino per la representació que porto de la Junta Permanent de la «Unió Catalanista», permeteu que ns fessi un prech: que us recordéu de tot lo que 'ls meus companys acaban d' exposarvos. S' acosten dies de prova pera Catalunya, dies de prova després dels quals vindrà sa salvació si aquí usém sempre de la llibertat y estableix la igualtat verdadera com en los bons temps de nostra patria.

La igualtat antiga no era la igualtat que sembla regir en las nacionalsitatis modernas, igualtat que pretén establir fent pagar a tothom per un igual, essent així que hi ha tantes diferencies de fortunes. Al nostre entendre aquell que te molt te obligació de contribuir a las càrregues del Estat en proporció major que el que te poch, y l' que no te res deu quedar lluire de càrregues que li faríen ian més difícil encara la vida. Aquell que te molt pot desprèndre fàcilment de lo que li sobre; aquell que te poch prou fa despresenciar de lo que casi també necessita. Lo mateix tant per cent per tothom, lluny d' obediència a la idea d' igualtat, es la monstruositat més grossa de la terra. Lo qui de renda ne te com a cent, trayenthi deu, n' hi quedan noranta; qui de renda te com a cent mil, trayenthi deu mil, n' hi quedan encara noranta mil. Tots paguen lo deu per cent, y l' primer no 'n te prou pera viure, mentres que el altre n' hi sobran per llençer. En una paraula, la igualtat verdadera es la igualtat del sacrifici. La llibertat tampoch es llibertat, donantne molta al individuo que, cara a cara ab l' Estat, queda presoner. La llibertat la tenen de tenir las institucions, los grèmis, la totalitat de la terra. Lliure Catalunya no te de temer las embestides del poder central, mentres que gosant de llibertat tots los catalans l' Estat centralista, juga ab ells, los hi arrenca 'ls fills' dels brassos y les hi fa tributar tot lo que vol.

Tots los oradors foren interromputs infinitat de vegades per los entusiastas y únàmies aplaudiments d' aquella immensa gentada que de dintre y fora del local y desde los balcons y finestras estavan escoltant la doctrina exposada en los discursos de que acabém de donar compte. Tan bell punt lo president aixecà la sessió tots los concurrents a peu dret y descuberts entonaren las valentes estrofes dels «Segadors». Aquesia grandiosa solemnitat acabà ab crits frenètichs de «Visca Catalunya!»

(De La Renaixensa.)

Notas d' Art

LOS JOVES“

Drama en tres actes de Ramon Pomes

(ACABAMENT)

Una vegada tots fora, y acabàs los cumpliments de rúbrica. D. Carlos preten aclarar terminantment tot quant l' hi havia iniciat la seva filla. Aquesta se mostra reso iuda ha callarho.

Quan era hora d' escoltarne l' hi diu) y podias ferme un bé afegentme, vas refugirmé, y ni tan sols compassió vas tenirme. Are vull callarho perque al fi y al cap no 't veig tampoch prou digne de saber ho. D. Carlos l' increpa l' amenassa, pero elia logra impossarse, esta plenament convençuda que obra ab conciencia. En lo més culminant d' aquesta escena; en mon concepte la m'ior y m'és sincera del drama, entra en Jaume, y ab sa actitud y alguna que altra frase, vol donar ha entendié que es ell lo verdader culpable. Però la Maria resoluïda com sempre, no admet tal sacrifici.

Aquest home t' enganya, perque te cor noble y m' estima, vol sacrificarme... pero t' enganya, no es ell.

D. Carlos més confús que mai no entéa ni s' explica tel quant l' hi passa. Tota la seva forsa, es res devant l' energia d' aquella dona convençuda, y poch a poch l' hi sembla veurer com s' ensorri aquell mon en lo que havia viscut fins a ahoras...

Y així es, devant l' anima pura de sa filla de res

li valen tot aquell munt de convencionalismes y sentiments egoïstes que havian constituit bona part de la seva vida...

A quedarse so's la Maria y Jaume, aquella refugirà carinyosa la noble intenció d' aquest.

— Estimem al Ramón que prou s' ho mereix, recordem sempre y així ens farém dignes del seu amor... Y ab mirada serena, com decidits a afrontar los perills que entranyan las conveniencias socials, desapareixen pel fons, travessint atapahida boira que allá al lluny sembla disipar-se.

Aqueix acabament es d' una forsa poètica colosal, deixa l' ànim sorpres; ud se'ls imagina fent la seva via a través del mon vers un ideal nob e, enamorats de l' legitima independència. Lo trobo tan just, que fins lo baixar lo teló m' ho des orba. Deixaotia es cena sola, sense llum y tal com queda n' hi hauria prou.

Aqueix es l' argument, estret així a la lleugera, però prou compact per donar una idea del seu fondo y del senzillissim desenrotillo que en Pomés ha sap-gut donarli.

En mi j de las moltas cualitats que l' valoran n' hi ha una que per cert la crech molt lloble y essencial, y que deurian tenirla en compte la majoria de nosaltres auto's dramàtichs, per lo molt profitosa en be del efecte escènic.

Lo públich duant la representació, déixa d' ignorar los més infims detalls de la trama, qui no s' troba en aqueix cas son los personatges, completament al revés d' altres produccions escèniques que tots els n' estan enterats y l' espectador no sab casi de que l' hi par an fins al acabament.

Això so'molts que ho troben bé per lo efectista y per creure de més fonda sensació; però no es pas veritat. La prova la dona en Pomés ab lo seu drama conservant sempre la emoció sense exigir esforços d' imaginació que més disreuen que alt'e cosa.

Lo lenguatge es sobri, puig la conciència ab que tot ell està treballat es altre de sus melors qualitats, y que no tothom roba la manera d' usarla. Verdaderament encanta aque la senzil és d' expressió que se ser vulgar es natural y ajuda en molt a que l' espectador s' assimili desseguida ab lo que dev'at d' ell se desenrotilla. Y consti que tot això es vegé entre mitj d' una execució a totes llums deficiente, particularment per l' actriu que interpreta la Maria, personatge sencer y de gran consistència, que necessitava d' una actriu consumada, y tingüé la desgracia de recuarer, en una noya de molta voluntat pero de molts pochs coneixements escènichs; quan menys per obras d' aqueix alcans.

Los demés exceptuant los senyors Piesu, Saumell y Bernadó, demostraren lo molt be que deu escairelshi «El puñal del Godo» y «El Arcediano de San Gil».

Fou una verdadera llàstima no haverla pogut veure en lo «Romea» tal com s' havia dit, la temporada passada, per cert que en tot cas no sigué per donar la preferència a obres de més valor, puig tots sabéns fins ahont arribaren los mèrits de las estrenadas.

De tots modos lo seu estreno en la Sociedad «La Granada», ha sigut un èxit, y jutjada com se mereixia. Tothom à vist en lo senyor Pomés, un autor dramàtic d' aspiracions molt altas, y si be com a primer treball d' aquest gènere hi ha qui veu algunes inesperiences, (cosa que jo per la meva part confesso que no hi sé veure) aquesta deu serli perdonada per la sinceritat y conciència artística ab que està tot ell treballat.

Ja que tenir en compte que de experimentats en surten cada dia, mentres que de sincers, un de cada en quant... y encara gracies.

Això crech jo que es son millor elogi.

Barcelona, Juny 99.

CRÒNICA

Observacions Meteorològicas del dia 27 de Juny de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser-vació	Baròmetre aneroide	Grau d'humitat	Pluja en 24 h.	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Obser-particular
9 m.	762	75		6.2	Ras	
3 t.	762	75				

Horas d'obser-vació	TEMPERATURAS		VENTS	NUVOLS		
	Màxima	Minim.	Ter. tip.	direcci.	classe	can.
9 m.	Sol.	41	14	22	S.	Cumul.
3 t.	Sombra	30		27	S.	04

H'hem rebut de nostre estimat colega l' *Heraldo de Madrid* una circular demanantnos contribuir a la publicitat del cens de presoners a Filipinas que va a formar al objecte d'adquirir la llista completa de nosaltres desgraciats compatriots que sufreixen lo jou del captiveri. L' objecte de dit cens es que el recluirse los presoners escampats per l' Arxipèlag no 'n quedí cap d' abandonar, adquirint al ensembs notícias dels que hagin mort.

Gustosíssims cumplim l' encomanda recomanant a las famílies dels presoners passin per nostra redacció abont los hi facilitarem un butletí de cens que franch de franquie podrán enviar a l' Oficina de Recerca del mental collega.

En los aparedors de la botiga «El Caprichos» hi ha exposats variis retrats de la artista Geraldine que dijous travallarà en lo Teatre Fortuny.

En aquelles cartulines dita artista hi apareix verament bella y com la hermosura es un factor que may se despresa en la gent de taules, no dudém que sa presentació en escena resultarà un verdader èxit, ja que de la seva labor ne tenim las més falegueras notícias.

VIC VIDA

Si s' reuneixen prou número de senyors regidors avuy a dos quarts de vuit del vespre celebrarà sessió de primera convocatoria nostre Excm. Ajuntament.

Dudém no obstant que s' reueixi prou número y com lo divendres s' escau en lo darrer dia del mes, los regidors que surten encara podrán pendre nous acorts.

La sessió, donchs, del divendres serà la última del bien que termina en lo citat dia.

Si l' temps segueix afavorintnos ab tan bona temperatura, es ineluctable que al primer de Juliol començara oficialment la temporada de banys a las veïnes platjas de Salou.

Los diaris de Tarragona y un d' aquesta ciutat han donat la notícia que s' troba en la veïna ciutat la viuda del capità Llorens D. Maria Lluisa Iglesias fent constar aquells que rebrà totas les almoynas que las personnes caritatives tinguin a be terri.

Es d' advertir que l' Ajuntament de nostra ciutat y la Comissió de socors als repatriats auxiliaren a la tal heroina de Punta Brava, segons diu que es la señora Lluisa Iglesias, y li entregaren una cantitat en metalic pera que pogués anar a Madrid a negocier una paga, que dia va renunciar quan era rica.

Com al enterar-nos nosaltres del pensament de la Comissió d' auxilia als repatriats ja diguerem que no hi estavam conformes, sentim que aquesta heroina (qui sab si postissa) s' hagi importat unes quantas pessetas que tanta falta fan a molts dels soldats malaltos.

Se n'ha dit que alguns serveys de la Secretaria Municipal se tan torna las Casas Consistorials.

Com tenim entès que després les equivocacions de ploma no s' esmenen sense reclamarlo en forma, esperem que el senyor Secretari procurerà que sigan escriptives temporera los qui fassin los repartos de contribució y Padró de còduls y que s' afeccionin en un dels locals de las Casas Consistorials.

Lo Consell de la Compañía de Tabacos ha acordat la distribució d' un dividendo de 45 pessetas per acció: lo dividendo es bò, tant com dolent lo tabaco que expendeix la companyia monopolizada. A be que si no ho fos no podrà repartir dividendos tan crescuts.

La Junta Directiva de la Asociació dels coros d' en Clavé, ens prega que fem públic, pera coneixement de las societats inscrites, que l' tren expedicionari a Narbona y Beziers sortira de Barcelona lo dijous prop vinent, dia de Sant Pere, a las quatre y set minuts del matí.

La Agrupació Catalana de Tarragona ha fixat lo dia 10 del vinent setembre, pera celebrar sa festa insular.

Al objecte d' assistir a la primera execució en aquesta ciutat de la «Missa de Glòries del mestre català senyor Vallvé, que s' deixarà sentir durant la celebració dels divins oficis del dia de Sant Pere en la Parroquial Iglesia del mateix Sant, son autor y amic nostre D. Joseph M. Vallvé arribarà avuy a nostra població en lo tren de las set del vespre, procedent de Barcelona.

La execució d' aquesta Missa promet ser un aconteixement musical, donchs pera pendre part en la seva interpretació vindrà variis professors de Barcelona y Tarragona.

Segurament aquesta mateixa nit en los salons del «Centro de Lectura» se farà un assaig general dirigit per lo Sr. Vallvé.

Ab motiu de la festivitat del dia, d'mà, dijous, dia 29, tiindrà lloc un lluit ball ab orquestra en lo pàjardí del «Círcol Artístich Català», lo qual, com totes las festas que celebra dita societat, promet véures molt concurregut.

Recordém als interessats, que l' article 22 del Real Decret sobre lliçons, prevé en temps de vacacions, los mestres que s' ausentin de sa població, n' han de donar coneixement a la Junta local del punt abont accidentalment fiscan lo domicili.

S'ha constitut definitivament la Agrupació Catalana de Castellnou de Bages.

Ahir se'n passà copia del següent telegrama:

«Excm. Sr. Ministre Hisenda.—Madrid.

Verificant en ànim y grandiosa adhesió a la presta Comissió permanent Cambras Comera.

Oposició a funestíssim projecte Pressupostos feta impudent y deuria preocupar a Vdecencia pera sa prompte modificació castigant grossetament gastos y soprimit impostos que afecten classes travalladores y son encresissims pera Comers e Indústries.

President Cambra, Lluís Quer.—Secretari General
accidental, Cassimir Grau.

Ja comença à Tortosa la extracció de fruits que entran al mercat públic, com certa qualitat de peras, obrecocha y altres fruits prematurats, estan pròxim d'entrar la pera rosamines, lo prèssent d'abresquilles que tan ricas y abundants vénen de Tivenys y Aldover.

Van a apujar lo pà.—De Odessa telegrafian al «Times» una grave notícia: las culturas de la Russia meridional s'han perdut.

Això no podrà menos de fer més aflicta la situació d'aquestes comarcas, abont regna una gran miseria, y de encarir à Europa lo preu del blat.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d'aquesta ciutat per diferents espècies, puja a pesetas 1571'17.

Secció religiosa

Sant d'avui.—Sant Lleó II.

Sant de demà.—Sant Pere y Sant Pau.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entrades del dia 26

De Hamburgo y Cartagena en 19 dies, vapor anglesa «Balbuza», de 851 ts., ab tractat, consignat als senyors Mac-Andrew y C.

De Bilbao y Valencia en 25 dies vapor «Cabo San Vicente», de 1.213 ts., ab efectes, consignat a don Marian Perez.

De Nova Orleans y escales, en 28 dies, v. «Conde Wifredo», de 2.765 ts., ab 44.400 pesetas dozas de robles, consignat a D. Joseph M. Ricomá.

Despatxades

Pera Marsella y escales vapor «Cabo San Vicente» ab efectes.

Pera Gènova y esc. vapor «Martos», ab efectes.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona à les 4 de la tarda d'ahir:

Interior	62'37	Aduanas	92'50
Exterior		Norts	48'50
Amortisable		Frances	38'55
Cubas 1896	69'50	Filipinas	11'30
Cubas 1890	59'25	Obs. 6 0 0 Frances	85'75
Exterior París	63'05	Id. 3 0 0	> 43'75
GIROS	23'	Londres	31'00

París 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS

Exterior 63'30 Norts

GIROS

Paris 23' Londres 31'00

GIROS

PARIS</

